

[Hauch.]

Agitation. Befolkningen vil alt for let se Hulheden deri, naar disse Spørgsmaal kommer til Behandling ude i Landet. Jeg minder igen om § 11 i vort Forslag. Det vilde have været en virkelig Hjælp for Landbruget, som kunde have sparet mange af de Anstrengelser, vi ellers har gjort os i Løbet af denne Rigsdagssamling, dersom vi havde mødt Forstaaelse og Velvillie hos Regeringen for Gennemførelsen af dette Forslag.

Venstre er villigt til at medvirke til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag, men vi kan ikke lade os det diktere, man maa forhandle om det; og jeg vil sige til den højtærede Justitsminister som Medlem af dette Ting, at det er en naturlig Opgave for Justitsministeren at mægle mellem de forskellige Opfattelser, som gør sig gældende i de to Ting, naar Talen er om den almindelige Lovgivning. Jeg har ikke opgivet Haabet om, at det maa være muligt at finde en Form, hvorunder vi kan fiksere den Risiko, Staten gaar ind i, idet jeg til Slut minder om, at det hele, det drejer sig om i det Tilbud, vi fra vor Side har givet, er en enkelt Termin og de Ydelser, som knytter sig dertil.

Justitsministeren (Zahle): Jeg skal ganske kort svare det ærede 7de Medlem for 6te Kreds (Hauch). Det ærede Medlem siger, at han vil arbejde for, at der bliver fikseret et Beløb, som den Garanti, Staten skal paatage sig efter dette Forslag, ikke maa overstige. Ja, saa maa jeg jo vente og se, hvad det ærede Medlem kan gøre i den Henseende; men det er en overmaade vanskelig Opgave, det ærede Medlem paatager sig. Hvorledes man skal kunne lade være at betale B.s Kreditor, naar man betaler A.s Kreditorer — det gad jeg nok se formuleret i et Lovforslag. Jeg stiller altsaa store Forventninger til, hvad der maatte fremkomme fra det ærede Medlem.

De Forslag, som her er blevet vedtaget, er blevet forringet af Venstre; det er det, jeg har peget paa, og det er det, der viser Venstres Uvillie til virkelig at medvirke til Kriselovgivningen.

Det ærede Medlem henvendte nogle Ord til dem, som har udtalt sig for, at det var i Kreditorernes Interesse, denne Henstand kunde ydes. Disse Bemærkninger var maaske ikke direkte henvendt til mig, men de rammer jo ogsaa mig, da jeg har sagt dette med stor Bestemthed og flere Gange. Men da jeg forstaar, at det ærede Medlem ikke rigtig har opfattet, hvorledes det kan

være i Kreditorernes Interesse, at der gives Debitorerne Henstand, maa jeg gentage, at derved beskyttes de velsindede Kreditorer mod ildesindede Kreditorers Fremfærd. Hvis man ikke faar denne Henstandslovgivning, vil en enkelt ildesindet Kreditor kunne sætte Debtors Ejendom til Tvangsauktion paa et Tidspunkt, da alt er saare langt nede i Pris, og saa mister Kreditorerne langt mere, end de vilde miste, hvis der var givet Henstand og Debitor havde faaet Lejlighed til at arbejde sig op igen under forhaabentlig kommende bedre Konjunkturer, saa han fik Kræfter til at svare enhver sit. Det er paa denne Maade, det er i Kreditorernes velforstaaede Interesse, at Udsættelse kan gives.

Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at jeg selv har den Ære at være Medlem af dette høje Ting, og at det ogsaa maatte ligge nær for mig i min Egenskab af Minister at mægle mellem Tingene. Jeg er saa gammel Parlamentariker, at jeg meget godt ved, at dette er rigtigt; jeg er ogsaa parat til at mægle mellem Tingene — med Fastholden af den fulde Autoritet for Folketingets Flertal. Man maa ikke glemme her i Tinget, at hvad der kommer med Folketingets Flertals Stempel paa, er noget, man skylder Respekt.

Hauch: Jeg deler ganske den højtærede Justitsministers Opfattelse, at Landstinget skylder Folketinget Respekt, men jeg beder den højtærede Justitsminister mindes Forfatningens Bestemmelse om, at i den almindelige Lovgivning er Landsting og Folketing stillet ganske ens. Og nu, da den Situation foreligger, at der i det ene Ting er vedtaget et Forslag, som ikke falder ganske sammen med den Opfattelse, der hersker i det andet Ting, er det, jeg haaber, at den højtærede Justitsminister har den rette Opfattelse af den Opgave, som tilfalder ham som Medlem af Ministeriet, nemlig at mægle mellem Tingene, saaledes at der kan komme et Lovforslag ud af det, som er Udtryk for et Forlig.

Om Spørgsmaalet om Kreditorernes Interesser skal jeg sige, at der kan maaske nok være ildesindede Kreditorer — det tør jeg slet ikke nægte. Men jeg tror ikke, at de ildesindedes Appetit paa Landbrugsejendomme i Øjeblikket er meget stor. Saa dersom det skulde være den egentlige Begrundelse, er jeg bange for, at det ikke haster saa meget med Gennemførelsen af dette Lovforslag. Jeg troede, Formaalet var at yde en Hjælp ikke alene til de Landmænd, som er udsat for ildesindede Kreditorer, men at yde en Hjælp under vanske-